

A VAY-KASTÉLY HELYREÁLLÍTÁSA, GOLOP

Salamin Ferenc – Erhardt Gábor

Terv: 2007-2009 • építés: 2009-2010
építész: Salamin Ferenc és Erhardt Gábor (AXIS) • statikus: Nagy Péter
park: Vincze Attila (Pagony)

Az épület építéstörténete

Az épület a régészeti kutatások szerint a XVI. század legvégén keletkezett. Előlépcsője, bejárati hídszerkezete nem ismert. Az épületben az első építési periódusban fa gerendás födém volt. A saroképületrészek fiókos dongaboltozattal voltak fedve.

Az első átalakítás még a reneszánsz kor végén történt. A következő átalakítások egyikében alakították át a kőkeretes ablakokat nagyobb méretű pallótokos ablakokra; a kőkeretes reneszánsz ajtók helyett fillungos

ácstokos ajtók készültek. Ekkor épült az ún. „magtár”-bővítmény. Feltehetően ekkor alakult ki az épület ma ismert oromfalas tetőformája, illetve kanálhátas, festett keretes vakolata.

Az épület a felújítás előtt kiegészítő szerkezeteitől megfosztva, csupán falakból, födémekből és tetőből állt, kivéve néhány faragott kő elemet.

Tervezett felújítás

Megbízóink igénye az volt, hogy az eredeti rendeltetésnek megfelelően egy igényes lakó-kastélyt tervezzünk.

Az épületnek két jelentős építési periódusa volt, amelyek valamilyen módon meghatározták az épület külső és belső kialakítását. A belső térkapcsolatok jelentősen nem változtak

meg, s a két építési periódus nyomai dokumentálható módon leolvashatók az épületről.

Ahol lehetett a reneszánsz jellegét erősítettük, annak hiányában pedig a későbbi korokból megmaradt elemeket, illetve minden érdekes részletet bemutattunk. A külsőt érintő koncepció az volt, hogy mivel az épület tömege az eredeti reneszánsz korszakot őrzi, a tetőforma és tetőkialakításához alkalmazkodó (feltételezett) reneszánsz jellegű legyen.

A bejárati szinten a barokk kori boltozott konyhát építettük vissza.

A keleti oldal egykori, barokk magtár-bővítményét, amit a nyolcvanas években elbontottak, ácsolt fa szerkezetből, erkélyként építettük vissza.







